

دو فصلنامه تخصصی تاریخ ایران اسلامی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر
سال هفتم، شماره دوم، پاییز (۱۳)، پاییز و زمستان ۱۳۹۶
تاریخ دریافت: ۹۶/۳/۲۱ تاریخ پذیرش: ۹۶/۶/۲۹
صفحه ۳۲ - ۱

روند دگرگونی شعائر مذهبی بر روی سکه‌های دوره ایلخانی

۱- جهانبخش ثوابت^{*}، ۲- سیاوش امرايی

۱- استاد گروه تاریخ دانشگاه لرستان

۲- کارشناسی ارشد تاریخ ایران اسلامی و کارشناس میراث فرهنگی لرستان

چکیده

جامعه ایرانی همگام با جوامع معاصر خود تحت تأثیر نوآوری‌ها و ارتباطات متقابل سایر دول قرار گرفت. الگوها و بعد هنری سایر ملل را به شیوه مطلوبی به عاریه گرفت و به نحوی با هنر و فرهنگ ایرانی تلفیق نمود که سبکی کاملاً ایرانی را به مخاطب معرفی نمود. سکه نیز از این مقوله مستثنی نیست. از زمانی که ایرانیان به تأسی از لیدی‌ها به ضرب سکه مبادرت نمودند، مسکوکات اولیه خود را با الهام از افکار و عقاید خویش ضرب نمودند. این موضوع در طول دوره باستان با نقر نقوش و شعائر ملی، تجلی دین و دولت سلسله‌های حاکم ایرانی بود. در دوره اسلامی نیز شعائر نقر شده بر روی مسکوکات متأثر از تعالیم و شعائر اسلامی بود. اگر چه در ادوار مختلف دارای فراز و نشیب خاص خود بوده اما روح کلی، شاکله اصلی و هویتی محسوس بر روی سکه‌های این دوره قابل مشاهده است. با پیدایش مغولان و تشکیل دولت ایلخانی شرایطی خاص ایجاد گردید. ایلخانان به خاطر چگونگی تسلط بر ایران، اعتقادات مذهبی و تسامح و تساهل دینی، ضمن ادامه روند به کارگیری شعائر شیعی و اهل تسنن؛ موجبات پیدایش شعائر غیراسلامی را بر روی مسکوکات فراهم نمودند. در این مقاله ضمن

تشریح مسکوکات موجود براساس توالی سلطنت حاکمان ایلخانی، به روند دگرگونی شاعر مذهبی نظر شده بر روی این مسکوکات پرداخته شده است.

کلید واژه‌ها: ایلخانیان، مسکوکات، شاعر مذهبی، تشیع، تسنن.

مقدمه

سکه به عنوان یکی از اسناد تاریخی، بازتاب دهنده ابعاد گوناگونی از جوامع انسانی است. مسکوکات افزون بر کار کرد مبادله‌ای و اقتصادی، زوایایی از جهانیینی و عقاید، هنر، شاعر و برخی از جنبه‌های حاکمیتی را به نمایش می‌گذارد. از جمله موارد مهم که سکه‌ها انتقال دهنده آن هستند، نقوش و شاعر مذهبی و القاب و تصاویر پادشاهان است که از دوره باستان در ایران معمول بوده و در دوران اسلامی با تغییراتی که به خود دید اما همچنان نقوش و شاعر بر روی سکه‌ها تداوم یافت. در این دوره حتی ضرب سکه که از نشانه‌های خلافت بود با نقر نام خلیفه بر آن از سوی حکومت‌های محلی، موجب مشروعيت یافتن اقتدار آن‌ها می‌گردید. بنابراین، سکه‌ها سیاست مذهبی حکومت‌ها را نیز نشان می‌داد. اگر چه در دوره اسلامی ترسیم تصاویر انسانی بر روی سکه‌ها منع شد اما القاب، عناوین، شاعر مذهبی، طراحی مسکوکات و استفاده از نقوش گیاهی، هندسی و حیوانی و تنوع نقوش تحول مهمنی بر روی سکه‌ها ایجاد کرد. این مقاله با هدف بررسی روند دگرگونی شاعر مذهبی بر روی مسکوکات دوره ایلخانی و بررسی نوع طرح‌های مسکوکات، تحلیل و تطبیق شاعر و طرح‌ها با یکدیگر، به این پرسش پاسخ می‌دهد که؛ بینش و نگرش مذهبی ایلخانان چه تحولی را در زمینه نقوش و شاعر روی سکه‌ها پدید آورد؟ مفروض این پژوهش آن است که تسامح مذهبی ایلخانان زمینه نقر شاعر غیراسلامی را در کنار شاعر مرسوم اسلامی فراهم نمود. پژوهش‌هایی که تاکنون درباره مسکوکات انجام گرفته نظیر ترابی (۱۳۵۰)، سرفراز و آورزمانی (۱۳۸۳) و دیگران بیشتر به بررسی مقوله‌هایی چون عیار، وزن، خط، ضرایبانه و از این قبیل پرداخته‌اند، اما به شاعر و نقوش روی سکه‌ها توجه نکرده‌اند. اما پژوهش حاضر متفاوت از دیگران، بر روی نقوش و شاعر مذهبی نقر شده بر مسکوکات این دوره مرکز شده است. این پژوهش به شیوه تاریخی- تحلیلی انجام یافته، ضمن بررسی متون تاریخی و پژوهش‌های انجام گرفته درباره

سکه‌های دوره ایلخانی از سکه‌های موجود در موزه‌ها و وبسایت‌های داخلی و خارجی عکس و یادداشت تهیه شده است. یافته پژوهش نشان داده است که نقش و شعائر روی سکه‌های مغولان و ایلخانان با روند مرسوم سنت اسلامی حکومت‌های پیش از خود متفاوت بوده و در کنار شعائر اسلامی، شعائر غیراسلامی نیز بر روی سکه‌ها نقش می‌شد که به سیاست تسامح مذهبی آنان بستگی داشت.

شعائر مذهبی سکه‌های دوره اسلامی

نقش شعارهای دینی بر سکه‌ها در بسیاری از موارد، حاکی از نوعی تمهید سیاسی است که در بعضی از دوره‌های مشخص تاریخی برای جلب حمایت توده‌های مردم به کار برد شده و غالباً نشان‌دهنده این معنی است که صاحب سکه یا سلطان عصر بر کدام یک از گروه‌های اجتماعی زمان خویش متکی بوده است. (عقیلی، ۱۳۶۰: ۳۸) با ورود اسلام به ایران شاهد دگرگونی در همه ابعاد سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و دینی جامعه ایرانی می‌باشیم. پیش از آن، نقش و بن‌مایه‌های شعائر مذهبی در جامعه سasanی و بهویژه مسکوکات، متأثر از مذهب زرتشتی بود و در بیشتر زمینه‌ها به دلیل قدرت مذهبی و نفوذ موبدان زرتشتی ردپای گفتارها و آموزه‌های مذهبی به چشم می‌خورد. مصدق آن‌ها را در کتاب مقدس زرتشتیان (اوستا) و بسیاری از سنگ‌نوشته‌ها و یادمان‌های دوره هخامنشی در تخت‌جمشید، پاسارگاد، بیستون، گنج‌نامه همدان و...، می‌توان به‌وضوح مشاهده کرد. اما شکل گیری حکومت با اندیشه اسلامی در ایران رویکرد خاص خود را داشت و بیشتر مسایلی را مطرح و پی‌گیری می‌نمود که گم‌شده جامعه سasanی بود و آن آسمانی و الهی بودن دین جدید بود. انعکاس آن را در نخستین سکه‌های عرب – سasanی در جملاتی مانند بسم الله، بسم ربی و... می‌بینیم. با این حال به رغم تغییرات جزئی در نحوه ضرب سکه‌ها و شعائر مذهبی، در حکومت‌های ایران دوران اسلامی موضوعاتی آسمانی چون «توحید»، «نبوت»، «ارادت به ائمه اطهار» و ذکر نام خلفای راشدین، اصل و اساس شعائر آن‌ها را در بر می‌گیرد. بر روی تمامی سکه‌های دوره اسلامی تا دوره ایلخانی، جملاتی چون: «الله‌الله» و «محمد رسول الله» وجود دارد که به عنوان مشخصه اصلی سکه‌های حکومت‌های دوره اسلامی در ایران است. البته بر روی برخی سکه‌های

سلجوقیان روم، اتابکان آذربایجان، جمله لاله‌الله محمد رسول الله وجود ندارد. (ترابی، ۱۳۵۰: ۲/۵۳-۴۵) این مهم فارغ از ایرانی بودن و غیر ایرانی بودن پادشاهان و سلاطین حاکم در ایران کاملاً رعایت می‌شد. به طوری که در دوره نامسلمانی ایلخانان استفاده از آیات قرآن فارغ از بیگانگی و نامسلمان بودن آن‌ها کار کرد خاص خود را بروی سکه‌ها حفظ کرد. برخی آیات و کلمات در بیشتر دوره‌ها تکرار و تعدادی دیگر نیز خاص حکومت‌های اسلامی بودند. چنانچه آیه ۳۳ سوره توبه در دوره ایلخانی و در دوره‌های پیشین استفاده گردید و آیه ۲ سوره فتح بر روی سکه‌های تیمور نقر گردید و شعائر مذهبی به کار گرفته شده بر روی سکه‌ها که جزئی از شعائر اسلامی محسوب می‌شد از سوی سلاطین و حکمرانان مورد توجه قرار می‌گرفت.

شعائر روی سکه‌های دوره ایلخانی

دوره حاکمیت ایلخانان در ایران دارای فراز و نشیب‌های زیادی از زوایا و ابعاد مختلف سیاسی، اقتصادی و مذهبی است. تسلط آن‌ها بر ایران با توجه به بیگانه بودن و اعتقادات مذهبی متفاوت، مانند پیروی از عقيدة شمنی، تا جایی که برخی مورخان آن‌ها را بی‌دین و حتی مورخان روسی از دین آن‌ها اظهار بی‌اطلاعی می‌نمایند، با این حال آن‌ها به خدای یگانه باور داشتند. (اشپولر، ۱۳۷۴: ۱۷۴) اما اعتقادات مذهبی آن‌ها قابل مقایسه با اسلام نبود و بسیاری از مراسم آن‌ها بر خرافه، سحر و جادو استوار بود. با این وجود حکومت بر جامعه‌ای که هیچ سنختی بین قوم غالب و مغلوب وجود نداشت تا حدودی مشکل به نظر می‌رسید. در راستای همین موضوع، آن‌ها در ابتدای زمامداری خود در صدد استفاده از دیوان‌سالاران ایرانی و حفظ شعائر مذهبی موجود برآمدند. از بین رفتن اسماعیلیان توسط مغولان فرصتی مناسب برای شیعیان فراهم نموده و آن‌ها یکه تاز میدان شدند. (بیانی، ۱۳۷۰: ۱/۲۵۰) تهاجم مغول جماعات غیراسلامی ایران را نیز تقویت بخشید. (بویل، ۱۳۸۱: ۵۱۳) سلاطین فرانسه و پاپ‌ها تمايل چندانی به پذیرفتن و قبول مسیحیت توسط ایلخانان نداشتند و صرفاً آن‌ها را در برابر مصر به عنوان یک متحد مدنظر داشتند و از این منظر سود می‌بردند. (پیگولوسکایا، ۱۳۵۴: ۳۵۳) ایلخانان در ابتدای کار خود ضمن بهره‌مندی از دیوان‌سالاری ایرانی سیاست خود را در امور

مذهبی بر مبنای تسامح و تساهل قرار دادند. هلاکو بنیانگذار حکومت ایلخانی در ایران هرچند دارای اعتقادات اسلامی نبود در ابتدای امر، اوقاف کل مملکت را به خواجه‌نصیرالدین توosi واگذار نمود. (بیانی، ۱۳۷۰: ۳۵۱/۱) در دوره حاکمیت ایلخانان غیرمسلمان به رغم اینکه آنان خود تعلق خاطری به کیش و دین اسلام نداشتند در تکریم شعائر اسلامی تلاش نمودند. البته تلاش و همفکری افرادی چون خواجه‌نصیرالدین توosi در پیاده نمودن اهداف سیاسی و فرهنگی خود در ساختار سیاسی دولت جدید ایلخانی و در کنار آن نفوذ و قدرت گیری مذهب تشیع را نمی‌توان از نظر دور داشت. این موضوع در تمام ارکان جامعه ایلخانی، چون عماری، نقاشی و از این قبیل، ساری و جاری گردید. به جهت اهمیت و جایگاه مسکوکات دوره ایلخانی و تغییرات پدید آمده از سقوط دولت خوارزمشاهی و شکل‌گیری بنیان جدید حکومتی، شعائر نقر شده بر روی سکه‌های این دوره بر اساس توالی تاریخی حکمرانان این سلسله به شرحی که خواهد آمد، تشریح می‌گردد.

۱. هولاکوخان ۶۶۳-۶۵۴ هـ ق.

پس از اینکه منکو به خانی مغولان انتخاب شد، برادر بزرگترش (قویبلای) را به سمت چین و برادر کوچک‌ترش (هلاکو) را به سمت غرب اعزام نمود. (اشپولر، ۱۳۷۴: ۵۲) این حرکت جهت تکمیل فتوحات خود و خاتمه دادن به اسماعیلیان و انفراض خلافت عباسی بود. صرف نظر از چگونگی تسلط سپاهیان هولاکوخان، وی توانست ایران، عراق و بخشی اعظمی از آناتولی را به تصرف مغولان درآورد. او شهر مراغه را به عنوان پایتخت خود انتخاب و سلسله ایلخانی را تأسیس نمود. از نظر مذهبی هلاکو خان به بودیسم گرایش داشت. (مرتضوی، ۱۳۳۸: ۱۷۳) وی به عنوان نخستین و آخرین ایلخان مغولی بر شیوه و رسوم مغولی جسدش به نشانه نوعی قربانی انسانی سوزانده شد. (مورگان، ۱۳۷۳: ۸۵) هلاکو به خاطر تأثیرات همسرش دوقوزخاتون با مسیحیان سر آشتب داشت و به علل مذهبی به اسلام تمایل نداشت. (اشپولر، ۱۳۷۴: ۷۱) حاکمیت ایلخانان بر ایران از جنبه‌های مختلف دارای آثار و پیامدهایی بوده و نهادها و ساختارهای اجتماع را تحت تأثیر خود قرار داد. شرایط زیست محیطی و غلبه زندگی استیجی حاکم بر مغولان، نگرش و بینش آن‌ها را در ابعاد مختلف شکل می‌داد. آنچه مسلم است

اینکه مغولان به آن حدّ از مدنیت و شهرنشینی و جهانبینی مذهبی نائل نشده بودند که ادامه‌دهنده تمدن ایرانی و یا در صدد تلفیق آن برآیند. در این خصوص چیزی برای ارائه به تمدن و جامعه ایرانی نداشتند. از این رو با کمک دیوان‌سالاران ایرانی، هدف را در مسیر موجود قرار دادند و همه ابعاد اجتماعی، مذهبی و اقتصادی و غیره جامعه به حرکت خود ادامه دادند. یکی از این زمینه‌ها تغییرات و شعائر مذهبی بر روی سکه‌های این دوره است. برای بررسی تأثیرات ایجاد شده و تغییر موضوع می‌باشد نگاهی به سکه‌های پیش از ایلخانان، و آموزه‌ها و اعتقادات مذهبی مغولان داشته باشیم. با نگاهی به نخستین سکه‌های ضرب شده در دوره حاکمیت مغولان یعنی سکه‌های خود چنگیز خان و توراکینا خاتون نگرش سیاسی و یا مذهبی خاصی مشاهده نمی‌شود. این مقطوعی است که احتمالاً عنصر ایرانی دخالت نداشته است. مغولان به زودی دریافتند که برای بقا و حاکمیت در جامعه‌ای که از نظر قوم مغلوب بیگانه و کافر قلمداد شده، و هیچ‌گونه سنتی وجود ندارد، بر آن شدند تا به کمک دیوان‌سالاران ایرانی، خلاً به وجود آمده ناشی از تهاجم مغول و در راستای تجدید حیات جامعه اسلامی تصمیماتی را اتخاذ کنند. هلاکو به عنوان بنیان‌گذار سلسله ایلخانی با زیرکی خاص و به کمک علمای مذهبی بستر لازم را برای تکریم اعتقادات مذهبی و اهتمام در شعائر مذهبی به وجود آورد. در همان آغاز کار در جهت ترمیم تالمات روحی، کاستن از نگاه بیگانگی و غاصب‌گونه ناشی از هجوم ویران‌گرانه مغول و سقوط دستگاه خلافت عباسی به عنوان پایگاه معنوی جهان اسلام، آیه ۲۶ سوره آل عمران: «قل اللهم مالک الملک توتوی الملک من تشاء و تنزع الملک ممن تشاء و تعز من تشاء و تذل من تشاء به يدك الخير آنک على كل شيءٍ قدير» را بر روی سکه‌ها نقر کرد. استفاده از آیه مذکور را با توجه به غیرمسلمان بودن هلاکو می‌باشد ناشی از نفوذ و جایگاه اسلام و قرآن و نفوذ و مشاوره علمای مذهبی در جامعه دانست و این اقدام، نوعی مشروعيت دینی آن هم با الهام از آیات قرآنی بود. شیوه نگارش و نقر کلمات بر روی سکه‌ها به خط کوفی بود. یکی از مهم‌ترین دگرگونی‌های ایجاد شده بر روی سکه‌های هلاکو خان حذف نام خلیفه عباسی بود که پس از آنکه مدت‌ها به عنوان نوشته‌ای ثابت در سکه‌های شاهان اسلامی بود، حذف شد. بر روی تعدادی از سکه‌های هلاکو آیه ۳۳ سوره توبه «محمد رسول الله ارسله بالهدی و دین الحق لیظهره علی دین کله و لو کره

المشرکون» نوشته شده است. این آیه در سکه‌های حکومت‌های پیشین از اموی تا خوارزمشاهی به چشم می‌خورد. بر روی برخی از سکه‌های هلاکو جمله شهادتین استفاده شده است. محور شعائر، تأکید بر وحدانیت و نبوت پیامبر است و به جای خلیفة مسلمین نام هلاکو خان با القابی چون: قآن‌الاعظم، مونک‌گا‌قاآن، الملک‌المظفر، ملک‌المظفر قرارالسلطان، ایلخان وجود دارد. به رغم اینکه هلاکو خان دارای کیش بود و همسرش بر دین مسیحی بود، سکه‌هایی دارای شعائر و گرایش‌های سیاسی و مذهبی و براساس تمایلات مذاهب یاد شده ضرب نشده است. با این حال و بر اساس آنچه که بر روی سکه‌های دوره ایلخان مذکور نوشته شده است می‌توان نظام حکومتی وی را نمونه بارز تسامح و تساهل مذهبی دانست چرا که در این ساختار، سه گرایش مذهبی یعنی بودایی (هلاکو) مسیحی (همسر هلاکو)، و جامعه ایلخانی که اغلب مردم مسلمان (شیعه و اهل تسنن) بودند، وجود داشت.

روی سکه:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ

قَالَ اللَّهُمَّ مَا لَكَ الْمُلْكُ تُؤْتِي الْمُلْكَ

مِنْ تَشَاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْكَ مِنْ تَشَاءُ

پشت سکه:

قَآنُالْاعْظَمْ هُولَاكُو اِيلَخَانُالْمُعْظَمْ

روی سکه:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ

<http://tokakate.virtualave.net>

پشت سکه:

قَآنُالْاعْظَمْ هُولَاكُو اِيلَخَانُالْمُعْظَمْ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ

قَالَ اللَّهُمَّ مَا لَكَ الْمُلْكُ تُؤْتِي الْمُلْكَ

مِنْ تَشَاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْكَ مِنْ تَشَاءُ

روی سکه:

قَآنُالْاعْظَمْ هُولَاكُو اِيلَخَانُالْمُعْظَمْ

روی سکه:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ

<http://tokakate.virtualave.net>

پشت سکه:

قَآنُالْاعْظَمْ هُولَاكُو اِيلَخَانُالْمُعْظَمْ

روی سکه:

ایلخان هولاکو المعظم

پشت سکه:

الملک المظفر قرالرسلان

<http://tokakate.virtualave.net>

روی سکه:

الملک لله الا الله محمد رسول الله صلی الله علیه و سلم

پشت سکه:

قآن الاعظم مونکحا قآن هولاکو خان

<http://tokakate.virtualave.net>

روی سکه:

لله الا الله محمد رسول الله صلی الله علیه و سلم

پشت سکه:

قآن الاعظم مونکحا قآن هولاکو خان

روی سکه:

لله الا الله وحده لا شريك له محمد رسول الله

قلاللهم مالکالملک توتيالملک

من شاه و تنزع الملك من شاه

<http://tokakate.virtualave.net>

پشت سکه:

قآن الاعظم هولاکو ایلخانالمعظم الملکالمظفر

روی سکه:

قآن الاعظم هولاکو خان

پشت سکه:

لا إله إلا الله محمد رسول الله صلی الله علیہ تصویر: کتاب سکه های شاهان اسلامی، جمال ترابی

..... محمد رسول الله ارسله بالهدی و دین الحق لیظہره علی دین کله ولو کره المشرکون.

روی سکه:

قآن الاعظم مونکا قآن هولاکو خان

<http://medievalcoins.ancients.info>: پشت سکه

لا إله إلا الله وحده لا شريك له محمد رسول الله صلی الله علی

۲. ابا قآن خان - ۶۸۰ - ۶۶۳ هـ ق.

پس از مرگ هلاکو خان قوریلتای شکیل گردید و رسماً ابا قآن پسر بزرگ وی را انتخاب نمودند. در دوران ابا قآن، سیاست خارجی ایلخان در همان جهتی که در زمان هلاکو سیر می کرد جریان داشت. عملیات نظامی علیه آلتون اردو در قفقاز ادامه داشت. (پیگولوسکایا، ۱۳۵۴: ۳۵۲) در زمان وی پایتخت از مراغه به تبریز منتقل گردید. در دوره همین ایلخان، کشیشان مُلیع کاتولیک در شهرهای ایران پیدا شدند. (همان: ۳۵۳) وی پس از شکست ایلخانان در نبرد با سلطان مصر دستور قتل عام مسلمین آن سرزمین را صادر کرد. (مرتضوی، ۱۳۷۰: ۱۷۶) محور اصلی شعائر روی سکه های دوره ابا قآن خان جمله شهادتین است. او بودایی مذهب بود اما گرایش مذهبی و شواهدی دال بر ترویج مذهب بودایی بر روی سکه های وی مشاهده نمی شود. با این حال، نخستین ایلخانی است که شعائر تثلیث بر روی سکه هایش وجود دارد. بسیاری از محققین در خصوص تقسیم بندی مسکوکات دوره ایلخانی از نظر تأثیرات فرهنگ مغولی و استفاده از خط ایغوری قائل به سه مقطع زمانی هستند و معتقدند که در دوره اول، از فرهنگ مغول و نوشه های ایغوری اثری نیست. (سرفراز و آورزمانی، ۱۳۸۳: ۲۱۶) این

در حالی است که سکه‌های توراکینا خاتون، کیوک، چنگیزخان و هلاکوخان از القاب و عنوانی مغولی استفاده شده و بر روی سکه‌های هلاکوخان نوشته‌هایی به خط ایغوری وجود دارد. (ترابی، ۱۳۴۷: ۲) در دوره سوم عنوان شده اغلب ایلخانان با حروف فارسی القاب و نام خود را می‌نوشتند در حالی که بر روی بسیاری از سکه‌های خدابنده نام وی به خط ایغوری نوشته شده، همچنین سایر ایلخانان چون: ابوسعید، طغاتیمور، جهان‌تیمور و حتی شیخ حسن بزرگ جلایری نیز اسمی آن‌ها به خط ایغوری بر روی سکه آمده است. به نظر می‌رسد استفاده از خط ایغوری نمی‌تواند معیار صحیحی برای تقسیم‌بندی دوره ضرب مسکوکات در عصر ایلخانی باشد. نوشته‌های روی برخی سکه‌های ابا قآن خان دارای گرایش شیعی و سایر مسکوکات وی تأکید بر اصل مسلمانی بدون در نظر گرفتن و جانبداری از اهل تسنن دارد. در زمان این ایلخان برای نخستین بار لفظ بسم الله الرحمن الرحيم بر روی سکه‌ها نوشته شد. البته در دوره‌های پیش از ایلخانان مسبوق به سابقه بوده است. به رغم اینکه وی بودایی مذهب بود به دلیل نفوذ مسیحیت در دوره حاکمیت او، تمایلات و گرایشات مذهبی مسیحیت در نقش و شعار تثلیث بر روی سکه‌های وی نمایان است. به طوری که تعدادی از سکه‌های ضرب شده با عبارت «بسم الاب و الابن و روح القدس الاف قائل» و علامت صلیب وجود دارد. شاید برای نخستین بار این چنین در دوره اسلامی به تبلیغ و اشاعه مسیحیت توسط نهاد حکومتی پرداخته شده است. همانند دوره هلاکو بر روی برخی سکه‌ها آیه ۲۵ سوره آل عمران نوشته شده است. نیز از واژه‌هایی که جنبه معنوی دارند، استفاده شده است. بسم الله، الملك لله، المعظم، الحمد لله. بر روی سکه ابا قآن از لفظ پادشاه استفاده شده است. (ترابی، ۱۳۵۳: ۵(۱۸۳)، ۸(۱۸۶))

روند دگرگونی شاعر مذهبی بر روی سکه‌های دوره ایلخانی / ۱۱

روی سکه:

پشت سکه: تصویر: کتاب سکه‌های شاهان اسلامی، جمال ترابی
لَا إِلَهَ إِلَّا مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ عَلَىٰ وَلِيُّ اللَّهِ

روی سکه:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

پشت سکه:

قَآنُ الْعَادِلِ <http://tokakate.virtualave.net>

اربع سعین ستمائه...

روی سکه:

قَآنُ الْأَعْظَمِ أَبَا الْمُعْظَمِ زِيدَتْ عَظَمَتْهُمْ

ایلخان

پشت سکه:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ <http://medievalcoins.ancients.info>

روی سکه:

لَا إِلَهَ إِلَّا مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ

پشت سکه:

خاقانو نبرابر ابا قابیین دلـکـگـولـوـکـسـین <http://tokakate.virtualave.net>

۳. تکودار (سلطان احمد، مسلمان) ۶۸۳ - ۶۸۰ هـ ق.

پس از مرگ ابا قآن خان برادرش تکودار به قدرت رسید. وی در کودکی مسیحی بود (بویل، ۱۳۸۱: ۵۱۴) و بعداً مسلمان شد و نام احمد بر خود گذاشت. دلیل اصلی تشریف تکودار به

اسلام به خاطر مسائل سیاسی بوده است. (اشپولر، ۱۳۷۴: ۸۲) مشوق اصلی سلطان احمد در تشریف به اسلام شیخ عبدالرحمن رافعی بود. (همان: ۱۸۹) این سلطان ضمن این که خود را به عنوان نخستین ایلخان مسلمان اعلام نمود، ایلخانان را به اسلام دعوت کرد و همین موضوع موجبات دشمنی مغولان را با وی فراهم نمود. (مرتضوی، ۱۳۷۰: ۱۷۷-۱۷۸) اوضاع سیاسی حکومت ایلخانی در زمان تکودار وضعیت مناسبی نداشت. در زمان وی دو هیأت به مصر جهت برقراری روابط سیاسی اعزام گردید که هر دو مورد به شکست انجامید. برخی اختلافات داخلی و درگیری تکودار با ارغون (پسر ابا قآآن) و تغییرات سیاست مذهبی وی اختلافات شدیدی را در حکومت او پدید آورد. در زمان وی بسیاری از معابد بودایی تخریب شدند. (اشپولر، ۱۳۷۴: ۱۸۹) دوره حکومت تکودار مقطع مهمی در تاریخ ایلخانان محسوب می‌شود. تأثیرات اسلام آوردن او را بر روی مسکوکات ضرب شده در قالب لفظ «سلطان احمد» می‌توان مشاهده نمود که گرایش سیاسی و مذهبی یعنی تغییر مذهب و اسلام آوردن او را نشان می‌دهد. البته بر روی سکه‌های احمد تکودار سوره آل عمران آیه ۲۵ نقر گردیده که شاید در اثر تغییر مذهب و مشروعیت دادن به حکومت وی از این آیه شریفه استفاده شده است. (ترابی،

(۸۰/۲: ۱۳۵۰)

روی سکه:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ

پشت سکه:

<http://tokakate.virtualave.net>

روی سکه:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ

<http://tokakate.virtualave.net>

پشت سکه:

خاقانو نربر احمدیین دلدادگولو کسین

روی سکه:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ

پشت سکه:

<http://tokakate.virtualave.net>

خاقانو نربر احمدیین دلدادگولو کسین. احمد

۴. ارغون خان ۶۹۰ - ۶۸۳ هـ ق.

پس از قتل احمد تکودار، ارغون قدرت حاکمیت دولت ایلخانی را به دست آورد. وی به سرعت اوضاع سیاسی را در دست گرفت و طرفداران احمد را به سوی خود جلب نمود. در دوره وی نظم و آرامش در سراسر قلمرو ایلخانی حکمفرما گردید. (اشپولر، ۱۳۷۴: ۸۷) ارغون بودایی مؤمنی بود که نسبت به سایر مسیحیان نیز نظر مساعد داشت و لذا ضد اسلامی‌تر از سایر ایلخانان بود. (مورگان، ۱۳۷۰: ۹۴) نفوذ و اعمال قدرت وزیر یهودی، سعدالدوله، و عوامل وی در ساختار سیاسی حکومت ایلخانی در دوره زمامداری ارغون نقطه عطفی در اسلام‌ستیزی است. به نظر می‌رسد که موضوع اسلام‌ستیزی وی را باید از زمان قدرت‌گیری احمد تکودار و حمایت و توجه وی به مخالفان تکودار بررسی نمود. سعدالدوله یهودی وزیر، ارغون را پیغمبر خدا نامید و در صدد برآمد خانه خدا را پرستش گاه اصنام کند. ارغون به رغم حمایت‌های بی‌دریغ از مسیحیان و یهودیت، بر دین اجدادی مغول بود. (مرتضوی، ۱۳۷۰: ۱۷۶) ارغون

مسيحيان و يهوديان را در بسياري از مناصب و مشاغل منصوب نمود. (گروسه، ۱۳۵۳: ۶۰۸) دوره حکومت ارغون تا حدودي متفاوت از همه ايلخانان است. در دوره ايلخانان نامسلمان اگر چه دين رسمي اسلام نبود ولی ايلخانان به خاطر سياست تسامح و تساهيل مذهبی، نسبت به تکريم شعائر مذهبی جامعه ايران توجه و عنایت خاص داشتند. در دوره ارغون که خود بودايي مذهب بود به دليل نفوذ عوامل يهودي، تمایلات ضد اسلامي در جامعه افرايش یافت و گرايش‌های مذهبی متنوعی بر روی سکه‌های اين دوره شکل گرفت. بر روی بسياري از سکه‌های ارغون در حالی که نماد و خطوط ايغوري وجود دارد. شعائر شيعي چون: «الله‌الله محمد رسول الله على ولی الله» به وفور مشاهده می‌شود. بر روی سکه‌های ضرب شده مربوط به ارغون در سال ۶۸۵ هـ ق. آيه ۱۱ سوره رعد «اله معقبات من بين يديه و من خلفه يحفظونه من امر الله» مشاهده می‌شود که احتمالاً به خاطر رفع خطر از جان ارغون بوده است. (سرفراز و آورzmanی، ۱۳۸۳: ۲۸۰) بر روی تعدادي از مسکوکات ارغون همچون دوره ابا قآآن خان شعائر مذهبی تثليث مسيحيت وجود دارد که نشان از ادامه نفوذ و قدرت مسيحيت در جامعه ايلخاني دارد. ارغون مانند پدر خود با پادشاهان مسيحي ارتباط داشت و سه تن از زنان وي مسيحي و از جمله همسر سوگلى او «اوردك خاتون» مسيحي بودند. بر ساير سکه‌های ضرب شده گرايشات مذهبی خاصی مشاهده نمی‌شود. البته گزارشات متون تاريخي مبني بر ضديت با اسلام و نفوذ يهوديان به ويژه سعدالدolleh وزير در دوره ارغون در شعائر و نوشته‌های روی سکه‌های اين ايلخان انعکاس نياfته است. به طوری که از شعائر و نوشته‌های روی سکه‌ها مستفاد می‌گردد، هیچ گونه نوشته و يا نمادی دال بر ضديت با مذاهب اسلامي و يا شعائر و نوشته‌هایي مبني بر ترويج و تبلیغ يهودیت، در اوج اقتدار يهودیان در دوره ايلخانان مشاهده نمی‌شود.

روی سکه:

بسم الاب و الابن و روح القدس الا واحده

<http://tokakate.virtualave.net>

پشت سکه:

و ستمانه ...

خاقانو نبر ارغونین دلکگولوكسین، ارغون

ارغون

روی سکه:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

<http://tokakate.virtualave.net>

پشت سکه:

خاقانو نبر ارغونین دلکگولوكسین، ارغون

ارغون

روی سکه:

www.hordecoins.folgat.net

فَآئَنْ ارْغُون

پشت سکه:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ عَلَى وَلِيَّ اللَّهِ

روی سکه:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

۵. گیخاتو خان ۶۹۴ - ۶۹۰ هـ ق.

پس از مرگ ارغون، گیخاتو به ایلخانی برگزیده شد. او پیش از هر کاری بین مذاهب مختلف در داخل قلمرو امپراتوری خود صلح برقرار نمود. به جهت خالی بودن خزانه مملکتی، در زمان وی اسکناسی موسوم به چاو به تبعیت از چینی‌ها انتشار یافت. با انتشار این اسکناس معامله با سکه ممنوع شد. (اشپولر، ۱۳۷۴: ۹۳) وی در زمرة ایلخانان دوره نامسلمانی است. او علماء، سادات و ائمه دین را از پرداخت مالیات معاف کرد. (مرتضوی، ۱۳۷۰: ۱۷۷) گیخاتو سیاست چنگیزخان در امور مذهبی را ادامه داد و از تمام علمای مذاهب حمایت کرد. وی از آن‌ها خواست برای سلامتی ناشی از مرضی که به آن مبتلا شده بود دعا کنند. (رشیدالدین، ۱۳۶۲: ۸۳۴) اشپولر وی را ناقابل ترین ایلخان می‌داند. (اشپولر، ۱۳۷۴: ۹۲) نوشته‌های روی سکه‌های دوره ایلخانی گیخاتو دارای گرایش خاص مذهبی هستند. وی از شعائر اصلی نقر شده بر روی سکه‌های شاهان اسلامی که می‌توان آن‌ها را به عنوان پایه و اساس شعائر مذهبی دانست استفاده نمود. دوره زمامداری او را بحران اقتصادی و نشر چاو در بر گرفته است. ادامه و بازتاب شعائری را که پیشتر به کار گرفته شد، می‌توان نوعی سیاست مذهبی در راستای برقراری صلح و آرامش بین مذاهب و ادیان مختلف تلقی نمود. در دوره این ایلخان همچون دوره ابا قآآن خان و ارغون از شعائر تثلیث مسیحی استفاده گردید. (ترابی، ۱۳۵۳: ۱۸۰) تنوع شعائر بر روی سکه‌های دوره ایلخانی این فرضیه را تقویت می‌کند که: «اعتقادات مذهبی برای مغولان اهمیت زیادی نداشته است». (مورگان، ۹۳: ۱۳۷۰) ترابی طباطبایی سکه‌شناس نیز تنوع سکه‌های این دوره را معلول عدم توجه ایلخانان به دین و مذهب محلی می‌داند. (ترابی، ۱۳۵۳: ۱۸۰) بدیهی است که تسامح و تساهل مذهبی ایلخانان در مراحل آغازین حکومت ایلخانی که از اعتقادات و جهان‌بینی محکمی برخوردار نبودند، معنا پیدا می‌کرد. آن‌ها به محض اسلام آوردن رویه خود را تغییر دادند به طوری که غازان، بودائیان و سایر ادیان را تحت تعقیب قرار داد (بویل، ۱۳۸۱: ۵۱۵) و سلطان احمد تکودار نیز معابد بودائیان را خراب کرد. (اشپولر، ۱۳۷۴: ۱۹۰)

روی سکه:

پرنده

پشت سکه:

<http://tokakate.virtualave.net>

ارینجین تورجی (لقب مغولی گیخاتو)

روی سکه:

لالاالله محمد رسول الله

پشت سکه:

و تسعین و ستمائه...

<http://tokakate.virtualave.net>

خاقانو نریر ایرینجین تورجی دلدرگولوکسین. ایرینجین تورجی

ارینجین تورجی

۶. بایدوخان از جمادی الاولی ۶۹۴ تا ذیقده ۶۹۴ هـ ق.

پس از مرگ گیخاتو در سال ۶۹۴ هـ ق. بایدو رقیب سرسخت وی به قدرت رسید. دوره زمامداری باید و شش ماه بود. وی احتمالاً پیرو دین مسیحیت بود. (مورگان، ۱۳۷۰: ۸۹) او نسبت به مسیحیان حسن عقیدتی کسب نموده بود و به آنان اجازه داد که کلیسا در قلمرو ایلخانی بسازند و ناقوس‌ها را به صدا درآورند و به آن‌ها می‌گفت وی نیز به دین مسیحیت درآمده و صلیبی بر گردن خود می‌آویخت. (گروسه، ۱۳۵۳: ۶۱۶-۶۱۷) بایدو برای دلجویی از مسلمین، پسر خود را برای ادای نماز با ایشان می‌فرستاد. (مرتضوی، ۱۳۷۰: ۱۷۷) بر روی سکه‌های بایدو سیاست و گرایش مذهبی خاصی مشاهده نمی‌شود و شیوه ضرب سکه‌ها ادامه روند ضرب سکه‌های گیخاتو است.

روی سکه:

... لا إله إلا الله محمد رسول الله

پشت سکه:

خاقانو نربر بایدوین دلددکوگرگ بايدو <http://tokakate.virtualave.net>

بایدو

۷. غازان ۶۹۴ - ۷۰۳ ه ق.

غازان هفتمین نفر از سلسله ایلخانان است که بعد از بایدو به پادشاهی ایران رسید. وی در ابتدا بودایی مذهب و به تشویق امیر نوروز با نام مسلمانی محمود اسلام را پذیرفت. او به دست صدرالدین ابراهیم حموی مسلمان شد و دستور داد تا تمام امرا و دولت مردان مغول اسلام را اختیار کنند. بنا به گفته مؤلف جامع التواریخ، تغییر مذهب وی «از سر صدق و اخلاص» بوده است. (رشید الدین، ۱۳۶۲: ۹۰۳-۹۰۴/۲) غازان معتقد به از میان برداشتن بیگانگی موجود میان مغولان و اتباع ایرانی بود. (مورگان، ۱۳۷۰: ۹۹) به راین اساس مسلمان نبودن ایلخان مغول را می‌توان بخشی از این بیگانگی دانست. وی برای تغییر اوضاع جامعه تشریف به اسلام را در برنامه خود قرار داد. (اشپولر، ۱۳۷۴: ۱۹۱) در این خصوص شاهد تغییرات در گرایش‌های مذهبی جامعه ایلخانی هستیم. وی دستور به تخریب معابد بودایی و تبدیل آن‌ها به مسجد داد. در زمان وی شرایط برای سایر ادیان مانند گذشته مناسب نبود و بسیاری از پیروان ادیان داخل کشور را مجبور به پذیرش اسلام نمود. او مذهب حنفی داشت و در حمایت از شیعیان به زیارت مرقد حضرت علی (ع) و امام حسین (ع) می‌رفت. (همان: ۱۹۴) وی پس از نه سال فرمانروایی و انجام اصلاحات اقتصادی، سیاسی، مذهبی و غیره در ساختار دولت ایلخانی، در سال ۶۹۴ ه ق. در قزوین درگذشت. ضرب مسکوکات و نقر نوشته‌های دوره غازان «قرآن» در برخی سکه‌ها با اندکی تغییر ادامه یافت. البته برخی پژوهش‌گران واژه قزان را «قرآن» دانسته‌اند. (سرافرازی، ۱۳۸۹: ۵۸) با مشاهده تصاویر مجموعه‌های مختلف به نظر می‌رسد قزان نام مغولی

غازان محمود است. غازان اسلام را پذیرفت و اسلام دین رسمی امپراتوی اعلام شد و نام محمود را انتخاب نمود که بر روی مسکوکات وی نوشته شده است. بر روی برخی از سکه‌های وی «الله الا الله محمد رسول الله على ولی الله» نوشته شده است و گرایش شیعی وی کاملاً مشخص است. اما با توجه به این که اقدامات و عملکرد غازان در خصوص حمایت از شیعیان در منابع تاریخی آمده است، سکه‌هایی که به طور مفصل‌تر به شعائر شیعی پرداخته باشد تاکنون به دست نیامده است. رشیدالدین فضل الله همدانی در تاریخ غازان به نظر اسامی ائمه اطهار بر روی سکه‌های غازان اشاره دارد. (رشیدالدین، ۱۳۵۸ ق: ۲۸۶) برای نخستین بار لفظ «خلد الله ملکه» بر روی سکه‌های غازان محمود ظاهر می‌شود. (همان: ۲۸۳) واژه خلد در قرآن در سوره نساء (آیه ۱۴) و سوره جن (آیه ۲۳) آمده است. لذا کلماتی همچون شجره‌الخلد و جنه‌الخلد که در قرآن آمده است بیانگر مفهوم ابدی است. زمخشری می‌گوید: خلد یعنی ثبات و بقای همیشگی که هرگز فنا نماید در آن راه ندارد (زمخشری، ۱۴۱۴: ۱۱۰/۱) و خلد الله ملکه اشاره به حکومت و پادشاهی ابدی است. در تاریخ غازانی شرحی در خالص گردانیدن عیار زر و نقره و چگونگی ضرب سکه به دستور غازان آمده است. «پادشاه اسلام خلد ملکه چنان اندیشید که اول سکه را از طبع خود وضع فرمود و نشانی بر آن کرد که هر کس را آن نشان کردن میسر نشود و فرمود تا در تمامت زر و نقره به آن سکه زنند تا همه جایی سکه به نام خدای و رسول باشد... و نام پادشاه اسلام خلد سلطانه به نیکویی سکه منتشر گشته و خطبه و سکه ممالک به نام مبارک اوست... و آیات قرآن و اسامی دوازده امام علیهم السلام بر آن سکه منقوش است و سکه به غایت خوب و لطیف است.» (رشیدالدین، ۱۳۵۸ ق: ۲۸۵، ۲۸۶) بر روی سکه‌های غازان دو کلمه «تاگرین، گوجوندور» یعنی: القوه الله آمده است. (ترابی، ۱۳۵۳: ۱۸۵)^۷ این دو کلمه اگرچه مغولی‌اند اما شعائر مذهبی محسوب می‌شوند. در جامع التواریخ به این شکل آمده است: «بسم الله الرحمن الرحيم بقوه الله تعالى و میامن الملہ المحمدیہ فرمان سلطان محمود غازان». (رشیدالدین، ۱۳۶۲ ق: ۱۰۰۷/۲) کلماتی چون: شاهنشاه، خان، شاه جهان، پادشاه، الامام‌الاعظم، می‌تواند دلیلی در تعلق خاطر و دلیستگی غازان به ایران و مذهب جدید وی داشته باشد. به ویژه الامام‌الاعظم که بار معنایی خاص داشته و از آن می‌توان به پیشوای بزرگ تعبیر نمود. به نظر می‌رسد کلماتی چون شاهنشاه و پادشاه نشانه‌هایی از قطع وابستگی به

خانبالیغ (پکن) و فرهنگ مغولی باشد. هرچند در دوره غازان از واژه‌های ایغوری بر روی سکه استفاده شده اما برخی آن را به خاطر جلوگیری از ضرب مسکوکات تقلیلی و بدل دانسته‌اند. غازان سکه‌هایی به نام «درست طلا» در سراسر ایران ضرب نمود و بر روی آن‌ها آیات قرآنی و اسمی دوازده امام نقر نمود. وی این سکه‌ها را به خاطر زیبایی و پاکی (عيار) معروف بودن به عنوان بخشش و انعام می‌داد. (اقبال، ۱۳۶۵: ۲۹۴)

روی سکه:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

پشت سکه:

<http://tokakate.virtualave.net>

غازان محمود

روی سکه:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پشت سکه:

<http://tokakate.virtualave.net>

سلطان الاسلام غازان محمود

خلد الله ملکه

روی سکه: تص ن و

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ

الملک المنصور

پشت سکه:

غازان محمود

۸. اولجایتو (خدابند) ۷۰۳ - ۷۱۶ هـ ق.

پس از غازان خان برادرش اولجایتو با نام مسلمانی محمد خدابنده به حکومت و فرمانروایی ایلخانان انتخاب گردید. وی در کودکی با نام مسیحی نیکولا غسل تعمید یافته بود و پس از تشرف به دین اسلام مذهب حنفی را اختیار نمود. اولجایتو به دلیل اختلافات شافعی و حنفی در جامعه ایلخانی، به تشیع تغییر مذهب داد. ظاهراً مناظره علامه حلی در تغییر مذهب وی مؤثر بوده است. با وجود پذیرفتن تشیع، وی به خاطر اینکه اکثریت جامعه ایلخانی اهل سنت بودند دستور داد تا افرون بر نقر نام خلفای راشدین بر روی مسکوکات، نام آنها در خطبه نیز آورده شود. دیوید مورگان در خصوص اولجایتو می‌نویسد: «اولجایتو در ایران، اثربن چنان چشمگیر از خود بر جای گذاشت که می‌تواند نشانه‌ای باشد در تأیید این مطلب که مغول‌ها می‌توانستند علاوه بر ویرانگری، سازنده نیز باشند.» (مورگان، ۱۳۷۰، ۱۰۶)

از جمله تلاش‌های وی تصمیم برای انتقال پیکر حضرت علی (ع) و امام حسین (ع) به سلطانیه بود. اگر چه این اقدام تحقق نیافت، لکن حکایت از ایمان و اعتقاد راسخ وی به مذهب جدید داشت. وی طی فرمانی الزام اجرای قوانین شریعت اسلام و یاسای غازانی را به اجرا گذاشت. گنبد سلطانیه بزرگترین گنبد آجری دنیا و شاهکار هنری دوره اسلامی به همت و در دوره زمامداری وی ساخته شد. دوره اولجایتو فصل جدیدی در اوضاع مذهبی حکومت ایلخانی ایجاد نمود. در یک بررسی اجمالی از روند ضرب مسکوکات دوره ایلخانی، شاهد نقر شاعر شیعی بر روی سکه‌های برخی از ایلخانان (ابا قآن خان، ارغون، غازان) هستیم که نمایانگر فعالیت شیعیان و جریان شیعی در ساختار حکومت ایلخانی است. اگر در آغاز حضور ایلخانان ظهور شاعر شیعی را ناشی از حمایت افرادی چون خواجه نصیر توosi بدانیم، این موضوع پس از هلاکوخان و خواجه نصیر در خصوص حمایت از شیعیان کم رنگ می‌شود و ناگزیر باید به قدرت و حضور واقعی آن‌ها در جامعه ایلخانی اذعان کنیم. این در حالی است که تا ابتدای حکومت اولجایتو سکه‌هایی به سبک اهل تسنن یا به نام خلفای راشدین ضرب نشده است. در سکه‌های ضرب شده دوره اولجایتو دو گرایش مذهبی به چشم می‌خورد: ۱. سکه‌های ضرب شده از سال ۷۰۳ تا ۷۰۹ هـ ق. دارای شاعر و سبک اهل تسنن هستند؛ ۲. سکه‌هایی که از ۷۰۹ تا ۷۱۳ هـ ق. ضرب شده، دارای شاعر شیعی می‌باشند.

در تعدادی از سکه‌های محمد خدابنده (اولجایتو) کلمه «حججه» آمده است. همچنین نام اولجایتو به خط ایغوری به صورت «اولجتوسلطن» در حاشیه تعدادی از سکه‌های وی نقر گردیده است. نوشتار سکه‌های دارای سبک شیعی به این صورت است: «ضرب فی دولة المولى السلطان الاعظم مالک رقاب الامم غیاث الدين والدين اولجایتو سلطان محمد خلد الله ملکه». (ترجمه: ضرب شد در زمان پادشاهی سلطان اعظم، گرداننده ملت‌ها، پادشاه بزرگ فریادرس دنیا و دین، اولجایتو سلطان محمد، خداوند پادشاهی وی را جاودان گرداند.)

شعار شیعی همچون: «الله الا الله محمد رسول الله على ولی الله» و اسماء ائمه اطهار (ع) به طور مفصل بر روی سکه‌های محمد خدابنده نقر گردیده است. بر روی سکه‌های وی قسمتی از آیه ۴ سوره روم نقر شده است: «لام و من قبل و من بعد» انعکاس آیه مذکور احتمالاً مربوط به تغییر مذهب اولجایتو و تغییرات مذهبی حادث شده در زمان وی باشد. همچنین از آیه ۵۴ سوره نور و آیه ۲۹ سوره حجرات بر روی تعدادی از سکه‌ها استفاده شده است. (ترابی، ۱۳۵۰: ۸۶/۲) برای نخستین بار از کلمه «دولت» بر روی سکه‌های محمد خدابنده استفاده شده است. به نظر می‌رسد تعریف دولت به معنای مدرن و امروزی مد نظر نباشد و احتمالاً حکومت و ابعاد دیگر آن را در بر گرفته باشد. با گذشت بیش از ۵۰ سال از سقوط بغداد سکه‌هایی در دوره اولجایتو ضرب شده با عنوان «ضرب دارالسلم بغداد» که نشان می‌دهد بغداد هنوز جایگاه معنوی خود را حفظ نموده است. بر روی سکه‌هایی از محمد خدابنده جمله «الحمد لله رب العالمين» وجود دارد و دارای سبک اهل تسنن است که ممکن است به خاطر مراسم خاصی ضرب شده باشد. همچنین از کلماتی چون: «غياث الدين والدين» استفاده شده است.

بر روی سکه:

الله الا الله محمد رسول الله على ولی الله

بسم الله الكريم

اللهم صلي على محمد و على و الحسن

و الحسين و على و محمد و جعفر و موسى

پشت سکه:

ضرب فی ایام دولة المولى

السلطان الاعظم مالک رقاب الامم او لجایتو سلطان غیاث الدین و الدين خدابنده محمد

خلد الله ملکه

لامر و من قبل و من بعد

ضرب اردن الروم سننه عشر و سبعماهه

روی سکه: <http://tokakate.virtualave.net>

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَيْهِ وَ الْخَيْرُ

وَ الْخَيْرُ وَ عَلَيْهِ وَ مُحَمَّدٍ وَ جَعْفَرٍ وَ مُوسَى

وَ عَلَيْهِ وَ مُحَمَّدٍ وَ عَلَيْهِ وَ الْخَيْرُ وَ مُحَمَّدٍ الْحَبِيبُ

پشت سکه: <http://tokakate.virtualave.net>

ضرب فی دولة المولى

السلطان الاعظم مالک رقاب الامم

غیاث الدین و الدين او لجایتو سلطان محمد

خلد الله ملکه

روی سکه:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

ابوبکر عمر عثمان علی و سلم <http://tokakate.virtualave.net>

پشت سکه:

ضرب فی ایام دوله المولی

السلطان الاعظم مالک رقابالاًمما و لجایتو سلطان غیاث الدین و الدین خدابنده محمد

خلدالله ملکه

لامر و من قبل و من بعد

ضرب ارذن الروم سنه عشر و سبععماهه

روی سکه: <http://tokakate.virtualave.net>

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ عَلَىٰ وَلِيَ اللَّهِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَّ عَلَىٰ وَالْحَسَنِ

وَ الْحَسِينِ وَ عَلَىٰ وَ مُحَمَّدٍ وَ جَعْفَرٍ وَ مُوسَى

وَ عَلَىٰ وَ مُحَمَّدٍ وَ عَلَىٰ وَ الْحَسِينِ وَ مُحَمَّدٍ الْحَاجِه

پشت سکه: <http://tokakate.virtualave.net>

ضرب فی دوله المولی

السلطان الاعظم مالک رقابالاًم

غیاث الدین و الدین او لجایتو سلطان محمد

خلدالله ملکه

روی سکه:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى عَلَيْهِ

ابویکر عمر عثمان علی و سلم <http://tokakate.virtualave.net>

پشت سکه:

السلطان الاعظم غیاث الدین و الدین خدابنده محمد

خلدالله ملکه

بروی سکه:

اللهم صلی علی محمد و علی لا الہ الا الله محمد رسول الله علی ولیالله و الحسن

والحسین و علی و محمد و جعفر و موسی

و علی و محمد و علی و الحسن و محمد

پشت سکه:

<http://tokakate.virtualave.net>

ضرب فی ایام دوله المولی

السلطان الاعظم مالک رقابالاًم غیاث الدین و الدین اولجایتو سلطان محمد

خلدالله ملکه ضرب دارالسلام بغداد سنه اربع عشر و سبعماهه

بروی سکه:

لا الہ الا الله محمد رسول الله صلیعیه

ضرب تبریز ابوبکر الصدیق عمر الفاروق عثمان عفان علیالمرتضی

پشت سکه:

السلطان الاعظم غیاث الدین والدین خدابنده محمد خلدالله ملکه

... الحمد لله رب العالمين ضرب فی سنه

بروی سکه:

محمد رسول الله والذین معه اشداء علی الکفار رحماء بینهم تراهم رکعا سجدا بینغون فضلا من الله و رضوانا سیما هم فی
وجوهم من اثر السجود ذلك مثلهم فی التوره و مثلهم فی الانجیل (سرفراز و آورزمانی، ۱۳۸۳: ۲۲۰)

پشت سکه:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ الصَّادِقُ الْوَعْدُ الْأَمِينُ عَلَىٰ وَلَيْهِ الْأَمْرُ الْمُؤْمِنُونَ

حاشیه:

اللهم صلی علی محمد المصطفی و علی المرتضی و الحسن الزکی و...

۹. ابوسعید (۷۳۶ - ۷۱۶ هـ ق.)

ابوسعید آخرین فرمانروای حکومت ایلخانی از شاخه هلاکوبی در ایران است. وی فرزند اولجایتو و در سن ۱۲ سالگی به حکومت رسید. در دوره زمامداری وی دین اسلام در میان

جامعه تثیت شد. مذهب تشیع جایگاه خود را از دست داد و از این پس شاهد آغاز اختلافات مذهبی می‌باشیم. (اشپولر، ۱۳۷۴: ۱۹۶) در نتیجه قدرت روزافرون بزرگ‌مالکان و رقابت‌های سیاسی، قدرت مرکزی به مرور زمان تضعیف گردید. نتایج این امر پس از مرگ ابوسعید بهادر در سال ۷۳۶ هـ. آشکار شد. عدم جانشین و وارث تاج و تخت پس از مرگ ابوسعید نیز مزید بر علت گردید. در چهار گوشه سرزمین ایران امرای محلی به رقابت برای کسب قدرت پرداختند. پس از ساقط شدن دولت ابوسعید در سال ۷۳۶ هـ. دو نفر دیگر به نام ارپاگون و موسی به فاصله بسیار کوتاهی در صحنه سیاسی ظاهر شده و از بین رفتند. پس از پایان دوره حکومت حکومت محمد خدابنده که بیشتر مسکوکات دارای سبک شیعی بودند، دوره حکومت ابوسعید ایلخانی شروع شد و سکه به سبک اهل تسنن ضرب گردید. در این دوره جایگاه مذهب تشیع تنزل یافت. این تغییر و نگرش بر روی سکه‌های ابوسعید ایلخانی نمایان است. تاکنون سکه‌هایی با شاعر شیعی مربوط به دوره ابوسعید ایلخانی مشاهده نشده است. به نظر می‌رسد اختلافات مذهبی به دلیل از بین رفتن حاکمیت تشیع و گسترش روزافرون مذهب تسنن بوده باشد و عدم تکرار شاعر شیعی بر روی سکه‌های ابوسعید واکنشی در برابر جریان شیعی دوره اولجایتو بوده است. احتمالاً استفاده از شاعری مانند: «فسيكفيكم الله و هوالسميع العليم»، «ارسله بالهدى و دين الحق»، «تبارك الذى يده الملك و هو على كل شيء قادر» متأثر از همین اختلافات مذهبی بوده است. در تأیید موارد مذکور اینکه در مسجد جامع ورامین که در سال ۷۲۲ هـ. به دستور سلطان ابوسعید بهادر ایلخانی ساخته شده شعار مذهبی شیعی وجود دارد. در کتیبه غربی اتمام مسجد که با مضمون: «ايام الدوله سلطان المعلم مالک الرقاب الامم مولى ملوك العرب و العجم السلطان سعيد بهادر خلد الله ملکه» نوشته شده و همچنین در کتیبه شرقی عبارت: لا اله الا الله محمد رسول الله على ولي الله و نيز كلماتي چون «على»، «محمد»، «على» بر گنبد شمالی نوشته شده است. بنابراین مشخص می‌شود که در دوره ابوسعید نیز از شاعر شیعی استفاده شده و احتمال می‌رود به خاطر رفع اختلافات مذهبی و قومی از عبارات شیعی و یا عرب و عجم بر روی سکه‌ها استفاده نشده باشد. همچنین واژه‌ای دیگری چون: نعم الله النصر، السلطان العالم العادل، الحمد لله، عز الدين والدين، و... وجود دارد که گرایش سیاسی خاصی را نشان نمی‌دهد.

روی سکه:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ

أَبُو بَكْرٍ عُمَرُ عُثْمَانُ عَلَىٰ

فَسِيْكِيْكِيْهَمَالَهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

<http://tokakate.virtualave.net>

پشت سکه:

ضُرُبٌ فِي أَيَّامِ دُولَةِ السَّلَطَانِ الْأَعْظَمِ أَبُوسَعِيدٍ

خَلِدَ اللَّهُ مَلِكُه نَعْمَانُ النَّصْرِ

روی سکه:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ

أَبُو بَكْرٍ عُمَرُ عُثْمَانُ عَلَىٰ

فَسِيْكِيْكِيْهَمَالَهُ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

پشت سکه:

فِي أَيَّامِ دُولَةِ السَّلَطَانِ الْأَعْظَمِ أَبُوسَعِيدٍ

خَلِدَ اللَّهُ مَلِكُه

الْحَمْدُ لِلَّهِ

روی سکه:

<http://tokakate.virtualave.net>

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

أَبُو بَكْرٍ عُمَرُ عُثْمَانُ عَلَى

پشت سکه:

السلطان العالِم العادل بهادرخان خلد ملکه

<http://tokakate.virtualave.net>

روی سکه:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَبُو بَكْرٍ عُمَرُ عُثْمَانُ عَلَى

پشت سکه:

السلطان أبوسعيد عز الدين والدين

روی سکه:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ

<http://tokakate.virtualave.net>

ارسله بالهدى و دينالحق تبارکالذى بيدهالملک و هو على كلشى قادر

پشت سکه:

ضرب السلطان الاعظم مالک رقابلامم ایلخان العالم ابوسعید خلد الله ملکه

نتیجه گیری

تحولات هنری و نگرش‌های سیاسی و مذهبی روی سکه‌های ایرانی دارای حرکت و روند ثابتی است. مسکوکات حکومت‌های ایرانی پیش از ظهور اسلام تقریباً دارای یک اسلوب و ویژگی مستقل و قابل تعریف می‌باشند. به طوری که نقوش و نوشتار روی آن‌ها به جز مواردی که در بازشناسی و هویت‌بخشی ضرب کننده سکه را نمایان می‌سازد در سایر موارد بر یک اسلوب از پیش تعیین شده قرار داده شده است. این موضوع در زمانی که سکه‌ها با نام مسکوکات اسلامی و با طراز اسلامی ضرب گردید نیز تداوم یافت. سکه‌های پیش از استیلای حاکمان ایلخانی بر ایران را اگرچه نمی‌توان کاملاً یکنواخت و بدون نوآوری دانست، اما می‌توان آن‌ها را از جهت استفاده از نقوش حیوانی و تا حدودی هندسی فقیر دانست. حضور

مغولان و شکل‌گیری حکومت ایلخانان در ایران فصل جدیدی در نقوش و شعائر روی سکه‌ها ایجاد نمود. برای نخستین بار عناصر و نوشه‌هایی بر روی سکه‌ها نقر گردید که به مذهب رسمی ارتباطی نداشت و ادیان و مذاهی را اشاعه و تبلیغ می‌نمود که جایگاه مهم و مؤثری در جامعه ایرانی نداشتند ولی از ابزارهای سیاسی و حکومتی در جهت تبلیغ مذهب خود بهره‌برداری می‌نمودند. بی‌گمان کیفیت و کمیت سکه‌های ایلخانی تا صفوی با توجه به تنوع اسامی ضرابخانه‌های نقر شده روی سکه‌ها و گسترهٔ جغرافیایی ضرابخانه‌ها و همچنین کیفیت ضرب سکه‌ها از جهت تنوع نقوش حیوانی و هندسی روی آن‌ها قابل تأمل است. چرا که فعالیت ضرابخانه‌ها می‌تواند نشانه‌ای مبنی بر گسترش تجارت و اقتصاد و نیز رونق حیات شهری در این دوره باشد. از طرفی نقوش به کار گرفته شده روی سکه‌های دوران مذکور، مستلزم ریشه‌یابی و فهم دقیق نقوش استفاده شده، می‌باشد. نتایج و دستاوردهای این پژوهش را می‌توان جنین جمع‌بندی کرد: مقطع مورد پژوهش از ادوار مهم تاریخ ایران دوره اسلامی در تحولات ضرب سکه است. با توجه به این که بسیاری از حکام و فرمانروایان در دوره زمامداری خود از شعائر شیعی و اهل تسنن استفاده نموده‌اند، به نظر می‌رسد به کار گیری شعائر شیعی بر روی سکه‌های حاکمانی که به استناد منابع تاریخی دارای مذهب تسنن بوده‌اند نشانهٔ جایگاه تسنن امامی باشد. مفصل‌ترین نوشتارها و شعائر مذهبی بر روی سکه‌های دوره اول‌جایتو وجود دارد. این موضوع در دوره حکومت سربداران تقریباً به همین شکل ادامه یافت. تسامح و تساهل مذهبی ایلخانان موجبات توسعه و رونق ضرابخانه‌ها از نظر نوع نقوش و تعداد آن‌ها گردید. تأثیرات عقاید محلی، فرهنگ چینی و مغولی، مبلغان مذهبی و جکومت‌های همجوار در نوع نقوش روی سکه‌های این دوران تأثیرگذار بوده است. دوره ایلخانی را از منظر استفاده از نقوش و شعائر مذهبی بر روی سکه‌ها در دوره اسلامی می‌توان در اوچ یک منحنی قرارداد و سیر نزولی این حرکت را با ظهور و شکل‌گیری حکومت‌های محلی، تیموریان و ترکمانان مشاهده نمود.

منابع

- اشپولر، بر تولد (۱۳۷۴)، *تاریخ مغول در ایران*، ترجمه محمود میرآفتاب، چاپ پنجم، تهران: علمی و فرهنگی.
- اقبال آشتیانی، عباس (۱۳۶۵)، *تاریخ مغول*، چاپ ششم، تهران: امیر کبیر.
- بولیل، ج.آ. (گردآورنده) (۱۳۸۱)، *تاریخ ایران*، پژوهش دانشگاه کمبریج، ج ۵، ترجمه حسن انوشه، چاپ پنجم، تهران: امیر کبیر.
- یانی، شیرین (۱۳۷۰)، *دین و دولت در عهد مغول*، ج ۱، چاپ دوم، تهران: نشر دانشگاهی.
- پیگولوسکایا، ن.و. (و دیگران) (۱۳۵۴)، *تاریخ ایران از دوران باستان تا پایان سده هیجدهم میلادی*، ترجمه کریم کشاورز، چاپ چهارم، تهران: پیام.
- ترابی طباطبایی، جمال (۱۳۴۷)، *سکه‌های اسلامی (دوره ایلخانی و گورکانی)*، نشریه شماره ۳ آذربایخان شرقی، تبریز: مؤسسه گراور و چاپ شاعع.
- _____ (۱۳۵۳)، *سکه‌های متنوع از اباقاآن*، بررسی‌های تاریخی، شمار ۶، سال نهم.
- _____ (۱۳۵۰)، *سکه‌های شاهان اسلامی ایران* ۲، بی‌جا: نشریه شماره ۵ موزه آذربایجان شرقی، آبان.
- رشیدالدین فضل الله (۱۳۵۸ ق. / ۱۹۴۰)، *تاریخ مبارک غازانی*، داستان غازان خان، به سعی و اهتمام کارلیان، هر تفورد انگلستان: مطبوعه ستون اوستین.
- _____ (۱۳۶۲)، *جامع التواریخ*، به کوشش بهمن کریمی، ج ۲، چاپ دوم، تهران: اقبال.
- سرافرازی، عباس (۱۳۸۹)، «گرایش‌های سیاسی، مذهبی ایلخانان براساس مسکوکات ایلخانی»، *پژوهش‌های تاریخی*، فصلنامه علمی- پژوهشی دانشگاه اصفهان، دوره جدید، سال دوم، شماره ۱.
- سرفراز، علی‌اکبر؛ آورzmanی، فریدون (۱۳۸۳)، *سکه‌های ایران از آغاز تا دوران زندیه*، چاپ سوم، تهران: سمت.
- عقیلی، عبدالله (۱۳۶۰)، «سچ در سکه»، مجله آینده، سال هفتم، شماره ۳.

- گروسه، رنه (۱۳۵۳)، امپراتوری صحرانوردان، ترجمه عبدالحسین میکده، تهران: بنگاه ترجمه و نشر کتاب.
 - مرتضوی، منوچهر (۱۳۷۰)، مسائل عصر ایلخانان، تهران: آگاه.
 - _____ (۱۳۳۸)، «تکمله بر مقاله دین و مذهب در عهد ایلخانان ایران»، مجله دانشکده ادبیات دانشگاه تبریز، سال یازدهم، شماره ۴۹.
 - مورگان، دیوید (۱۳۷۳)، ایران در قرون وسطی، ترجمه عباس مخبر، تهران: طرح نو.
 - مجموعه موزه قلعه فلک الافلاک
- American Numismatic Society.
- www.hordecoins.flag
- www.ilkhaniid.Coin
- http://medievalcoins.ancients.info
- www.tokakte.virtualave.net

